

شناسایی مشاغل درآمدزا برای زنان روستایی و تعیین نیازهای آموزشی و مهارت‌های متناسب با آن^۱

فریده آل‌آقا*

چکیده: هدف از این تحقیق شناسایی توانایی‌های بالقوه و بالفعل زنان روستایی سه استان شمالی کشور (گلستان، گیلان و مازندران) از طریق شناسایی مشاغل درآمدزای آنان بود. این مشاغل توسط خود زنان روستایی و در پاسخ به سوالات پرسشنامه اعلام شد. تحقیق از نوع کاربردی و روش آن توصیفی - پیمایشی است که درباره یک نمونه ۱۳۸۲ نفری از زنان ۱۰ سال به بالای روستاهای این سه استان انجام شده است. برای انجام تحقیق، ۱۰ سوال کلی با ۳۶ گویه در فرم پرسشنامه تدوین شد که با استفاده از شیوه مصاحبه تکمیل گردید. نتایج حاکی از آن است که زنان روستایی این سه استان بیشترین فعالیت اقتصادی خود را به ترتیب در حوزه‌های کشاورزی، دامداری، صنایع دستی و خدمات انجام می‌دهند و در عین حال در هیچیک از این موارد، آموزش چندانی از مروجان یا مدارس دریافت نکرده و بیشتر مشاغل درآمدزای خود را به صورت سنتی فرا گرفته‌اند.

واژه‌های کلیدی: آموزش‌های شغلی، بخش‌های شغلی، زنان روستایی، سن، مشاغل درآمدزا، وضعیت تأهل

* این پژوهش از طرحهای ملی است که توسط نگارنده و با هزینه وزارت جهاد کشاورزی زیر نظر دانشگاه تهران انجام شده است.

مقدمه

زنان روستایی به عنوان نیروی کار، تقریباً در تمامی بخش‌های اقتصادی روستا فعال هستند. این فعالیت‌ها همواره در ایجاد و یا بهبود درآمد خانوار موثر بوده است، ولی در بعضی از موارد منجر به کسب درآمد مستقل برای زنان روستایی می‌گردد که می‌توان به عنوان مشارکت زنان روستایی در بازار کار آن را مورد بررسی قرار داد. یکی از موضوعاتی که توجه محققان را به خود جلب کرده متفاوت بودن عوامل مؤثر در مشارکت زنان روستایی در بازار کار است (فیلیسر و اپلباام، ۱۹۹۲). امروزه مشخص شده است که در کشورهای پردرآمد با تکنولوژی پیشرفته فعالیت‌های زنان از جنبه‌های گوناگون به سرعت در حال دگرگونی است (لیچتر، ۱۹۸۸: ۲۰۸) و این امر حتی در بسیاری از کشورهای کم درآمد نیز به چشم می‌خورد. بنابراین سنجش عوامل مؤثر بر مشارکت زنان از اهمیت خاصی برخوردار است.

اساساً در فرایند مشارکت زنان روستایی در اقتصاد و توسعه دو مرحله قابل تشخیص است. مرحله اول اقداماتی است که برای بهبود موقعیت زنان به عنوان بهره‌بردار از این فرایند صورت می‌گیرد. مرحله دوم طراحی سیاستهایی برای توانمندسازی بیشتر زنان روستایی در جهت مشارکت در فرایند توسعه است (آریاده، ۱۹۸۹).

مساله تحقیق حاضر این است که اطلاعات آماری در مورد هردو مرحله مشارکت زنان روستایی در اقتصاد و توسعه بسیار ضعیف و غیر قابل اعتماد است. بنابراین با تمرکز بر سه استان کشور سعی شده است که حداقل اطلاعاتی را در مورد چگونگی مشارکت زنان در مشاغل درآمدزای روستایی در این استانها بدست آوریم و در مرحله دوم با تشخیص عوامل مؤثر بر افزایش این مشارکت، برای سیاستگذاری‌های لازم در جهت توسعه آن، پیشنهادات لازم را ارائه نماییم.

مبانی نظری تحقیق

در تفکرات اجتماعی و اقتصادی مفاهیمی وجود دارند که هنوز در هاله‌ای از ابهام بسر می‌برند، از جمله آنها مفهوم توسعه است. اصطلاح توسعه در زمینه‌های متفاوت و متنوع به کار رفته که ریشه در نگرش و استراتژیهای سیاسی و ایدئولوژیکی حاکم بر جامعه دارد. همچنین در رابطه با لغت توسعه معانی مشابهی نیز وجود دارد. مانند «تغییر اجتماعی»، «رشد اجتماعی»، «رشد تکاملی»، «مدرنیزه شدن» و «پیشرفت» که این اصطلاحات بیشتر بار ارزشی دارند (فاجرلیند، ۱۳۷۰: ۱۹).

جدای از تصورات معنایی مفهوم توسعه در طول تاریخ و تدوین دیدگاههای کلاسیک، کارکردگرایی ساختی، تحولی، مدرنیزه شدن (کارکردگرایی جدید) و تئوریهای آزادسازی، می‌توان مطابق نظر پروکفیلد توسعه را برحسب پیشرفت به سوی اهداف رفاهی نظیر تقلیل فقر و بیکاری و کاهش نابرابری تعریف کرد (ازکیا، ۱۳۷۴: ۱۸).

توسعه زمانی تحقق می‌باید که تمامی افراد جامعه در آن مشارکت داشته باشند. تا دهه ۱۹۶۰ نقش زنان در توسعه چندان مورد ملاحظه قرار نمی‌گرفت. در دستیابی به شاخص‌های توسعه، زنان غالباً از محدودیت بیشتری رنج می‌برند. از سال ۱۹۷۰ توجهات جهانی و پژوهش‌های تحقیقاتی به سمت زنان جلب گردید. اعلام سال ۱۹۷۵ به عنوان «سال جهانی زن» و در پی آن اعلام «دهه زن» از سوی سازمان ملل توجه جهانیان را به نقش انکارناپذیر زنان در توسعه جلب کرد و انگیزه‌های لازم را در سازمانهای بین‌المللی برای رفع تبعیض از زنان بوجود آورد (صالح‌نسب، ۱۳۷۸).

نقش زنان در توسعه صرفاً معطوف به زنان شهری نمی‌گردد، بلکه توسعه روستا تا حدود زیادی در بخش کشاورزی، دام و صنایع دامی، صنایع دستی روستایی با دامنه وسیع آن، صنایع غذایی و فعالیتهای خدماتی با گستره‌گی آن در دست زنان است (لهسایی‌زاده، ۱۳۷۴).

در جوامع روستایی جهان سوم، نیروی کار و درآمد زنان از طریق جامعه و عمدتاً توسط مرد خانواده تأمین می‌گردد. در هر حال درآمد زن موقعیت اجتماعی او را حداقل در درون خانوار بهبود بخشیده و در تصمیمات خانوادگی نقش بیشتری به او اعطاء می‌کند، هر چند که شرایط و جو کلی به صورت مردسالاری همچنان باقی می‌ماند.

متغیرین معتقدند که زندگی زنان در فقر، اغلب آنها را با شرایط سخت اقتصادی و اجتماعی مواجه می‌سازد و سلامتی آنها را به خطر می‌اندازد. زنان کم درآمد روستایی دارای تحصیلات کمی هستند و یکی از دلایل فقر آنها کمی تحصیلات است (مید و دیگران، ۲۰۰۱: ۱۷۲-۱۶۰). از طرفی معمولاً با یادآوری کارخانه، شخص زن یا مادر تداعی می‌شود (اریکسون، ۲۰۰۱: ۲۳۹-۲۲۵) و اساساً زنان روستایی کمتر به مشاغل رسمی و اداری وارد می‌شوند و این امر ریشه در کمی تحصیلات و مسائل قومی و فرهنگی دارد (الثونارد، ۲۰۰۱: ۷۸-۶۷).

در گذشته زنان روستایی به کشاورزی و فعالیتهای مرتبط با آن می‌پرداختند، اما امروزه بر اثر پیشرفت صنعت و تکنولوژی، حتی در روستاهای کشورهای در حال توسعه، مشاغل غیرکشاورزی در روستاهای توسعه یافته است. بنابراین نه تنها در برنامه‌ریزی‌ها توجه به عوامل موثر بر مشارکت اقتصادی زنان در مشاغل خاص روستایی لازم است، بلکه به عقیده بسیاری از متغیرین، لزوم برنامه‌ریزی صحیح برای اشتغال زنان در بخش غیرکشاورزی، به خصوص به دلیل ویژگیهای فیزیولوژیکی و روانی زنان هر چه بیشتر ضروری به نظر می‌رسد (نجو، ۲۰۰۱: ۵۲۹؛ بردیو، ۲۰۰۱: ۴۱)، برنامه‌ریزی که هدف آن، توسعه اجتماعی و اقتصادی می‌باشد.

منظور از توسعه اجتماعی دستیابی به مناسباتی است که امکان تأمین سلامت جسمی، روانی، مشارکت اجتماعی، احساس آزادی، آگاهی و عدالت را فراهم کند. بهداشت و درمان مناسب، مبارزه با بی‌سوادی و کم‌سوادی، کاهش فقر، توزیع عادلانه‌تر درآمد، گسترش مالکیت‌ها به ویژه مالکیت واحدهای تولیدی و غیره از مقولات توسعه اجتماعی هستند. توسعه اجتماعی

مکمل توسعه اقتصادی است و در فرآیند توسعه اقتصادی به ویژه در مورد کشورهایی نظیر ایران نمی‌توان توسعه اجتماعی را حتی به صورت وقت کنار گذاشت چون امکان ابتلاء به افسردگی، انحطاط و فساد مردم و یا پرخاشگری و ایجاد آشوب‌های اجتماعی وجود دارد (حاجی‌زاده میمندی، ۱۳۷۷: ۱۸-۱۷).

با کار کردن بیشتر حتی در مراحل اولیه توسعه اقتصادی، شرایطی که به نظر می‌رسد کشور ما در آن قرار دارد، می‌توان از حداقل‌هایی از رفاه برخوردار شد و از سقوط اکثریت مردم در زیر خط فقر جلوگیری کرد. با اینکه بودجه جاری کشور رقم قابل توجهی است، ولی هنوز در ایران یک نفر کار می‌کند تا پنج نفر زندگی کنند (ابریشمی، ۱۳۷۵: ۱۵۰ و ۱۳۷۶: توسلی، ۲۰۸ و ۲۰۷ و عظیمی، ۱۳۷۱: ۹۱) باتوجه به این اطلاعات روشن می‌شود که چقدر کشور ما نیاز دارد به کمیت و کیفیت کار کردن مردم، بخصوص زنان، توجه کند. مهارت کار کردن نیازمند آموزش است و زنان روستایی با اینکه تلاش زیادی می‌کنند ولی از آموزش آنطور که باید بهره مند نیستند.

پیشینه تجربی تحقیق

در اکثر کشورهای جهان در شرایط بحرانی اقتصادی زنان روستایی جهت کمک به درآمد خانواده وارد نیروی کار مزدی می‌شوند و حتی امروزه زنان روستایی به دلیل نیاز اقتصادی در نیروی کار مشارکت می‌کنند، صرفنظر از اینکه همسر دارند و یا خود سرپرست خانوار هستند (لیمپن، ۱۹۸۹).

بر اساس مطالعات میدانی انجام شده، که به نتایج آنها در این بخش اشاره می‌شود، زنان روستایی فرصت اشتغال فردی خصوصاً اشتغالات غیرکشاورزی را به دلیل فرسودگی جسمی ناشی از کهولت سن و یا بیماری که بیشتر ناشی از سختی کار کشاورزی است از دست می‌دهند.

بنابراین نه تنها در شرایط بحرانی اقتصادی آنها قادر به گسترش درآمد خویش از طریق مشاغل درآمدزا نمی‌باشند، بلکه با ازدیاد بیکاری اشتغال سابق خود را نیز از دست می‌دهند.

یافته‌های دلبارگ بر این نکته تأکید می‌کند که تفاوت‌ها در ساختار درآمد نواحی روستایی بیشتر متأثر از نحوه توزیع مشاغل زنان است تا عوامل فردی مانند سن و تحصیلات (دلبارگ، ۱۹۸۸).

گاسون در مطالعات خویش نشان داده است جاییکه زنان فعالیتی مستقل را در مزرعه و یا خانه انجام می‌دهند، بیشتر به کنترل درآمدهای حاصل از آن امور می‌پردازند (گاسون، ۱۹۸۸). در عین حال تحقیق وی نشان می‌دهد که زنان درآمدشان را به مصرف خانه و تحصیل فرزندان می‌رسانند. هانگر و پالمر نیز به همین نتایج دست یافته‌اند و معتقدند زنان در وراء کنترل درآمدها تمایل به صرف این منابع در جهت رفاه بیشتر خانواده دارند. در حالیکه برخی داده‌های قابل دسترسی به این نکته تأکید دارند که افزایش درآمد مردان بطور خودکار سبب انتقال آن به سطح تغذیه بهتر خانواده نمی‌گردد و فعالیتهای فراغتی او ممکن است مبلغ قابل توجهی از بودجه خانواده را مصرف نماید (هانگر، ۱۹۷۳؛ ۱۹۷۷؛ پالمر، ۱۹۷۷).

از طرف دیگر تحقیقات نشان داده است که ساختار شغلی نیروی کار در اشتغال زنان روستایی و در نتیجه شرکت آنها در توسعه مؤثر است. در هر جامعه‌ای در بردهای از زمان تقسیم کار و تخصص‌گرایی نقشهای و فعالیتها وجود داشته است. این تفاوت‌ها، سازماندهی‌ها، موقعیتها و نقشهای به عنوان ساختار شغلی جامعه درک می‌شود (دسی، ۱۹۸۱). منظور از اصطلاح ساختار شغلی اشاره به چگونگی تقسیم‌بندی جمعیت شاغل در طبقات متفاوت شغلی است. در واقع به مشاغل نباید صرفاً به عنوان منبع معیشت نگریست، بلکه آنها وضعیت اجتماعی هر فرد

را تعیین می‌نمایند. در جامعه‌ای مثل ایران نوع شغل خود بخود توسط طبقه اجتماعی - اقتصادی که فرد به آن تعلق دارد، تعیین می‌گردد.

در ارتباط با این ساختار شغلی می‌توان به دو وجه منفی و مثبت اشاره نمود. وجه منفی ناشی از توجیه سنتی - اجتماعی و سیستم ارزش فرهنگی جوامع است که مانع افزایش مشارکت اقتصادی زنان در بازار کار است، در حالیکه الزامات اقتصادی و نیازهای خانواده در این میان نقش مثبتی داشته است. چنین شرایطی در دیگر جوامع سنتی از جمله جامعه هند وجود داشته است(میوکرجی، ۱۹۸۱).

گرایش زنان برای تمرکز در مشاغل خاص موضوعی جهانی است(دیکسون، ۱۹۸۸) در بسیاری از جوامع سنتی نوع فعالیت‌های مردانه و زنانه صریحاً معین شده است و انواع خاص وظایف اغلب بطور انحصاری در اختیار مردان و یا زنان است(اهمن، ۱۹۸۵). هرچند تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای در ماهیت و گسترش تبعیضات شغلی بر اساس فاکتورهای اجتماعی - اقتصادی در میان جوامع مختلف، به چشم می‌خورد(بانرجی، ۱۹۸۵: ۱۴۸).

با توجه به کلیه مطالب بالا و بر اساس تعریف کار، می‌توان گفت زنان روستایی چه به صورت اشتغال فردی و چه به صورت یاوری در کار و تولید محصولاتی جهت رفع نیازهای خانواده، شاغل هستند و این اشتغال از عوامل چندی تاثیر می‌پذیرد.

تیگس و روزمفلد نشان داده اند که از عوامل مهمی که بر بافت اشتغال زنان روستایی تأثیرگذار است، ساختار خانواده می‌باشد. خانواده‌های جوان، آنان که بچه‌های در سنین مدرسه دارند به دلیل همکاری بچه‌ها در وظایف فصلی زراعت وضعیت بهتری دارند. زنان روستایی فاقد همسر احتمالاً با درآمد کمتر توان تولید محصول بیشتر را ندارند(تیگس، ۱۹۸۷: ۳۴۶-۳۴۵). کهنسال بودن نیروی کار زنان نیز در میزان بهره‌دهی مزرعه بی‌تأثیر نیست. جیستر^۱ و

همکارانش نشان داده‌اند که حدود ۵۰ درصد زمینهای کشاورزی که به زنان تعلق داشته توسط زنان ۶۵ سال به بالا اداره می‌شده است (جیستر، ۱۹۸۵). زنان متأهل با فرزندان خردسال کمتر از زنان مجرد امکان مشارکت در فعالیتهای اقتصادی دارند (بیونس، ۱۳۷۲)، دلیل این امر مشغله‌های کاری فراوان دیگر است (لیپمن، ۱۹۸۴) بالآخره خانواده گسترده یا هسته‌ای داشتن نیز بر فعالیت کاری زنان تأثیرگذار است.

به طور خلاصه می‌توان گفت، زن روستایی در اقتصاد خانواده نقش مهمی بر عهده دارد. او علاوه بر کارهای مربوط به اداره منزل در بسیاری از امور مربوط به واحد بهره‌داری نیز مشارکت دارد. مطالعات نشان می‌دهند که در صورت مهاجرت رئیس خانواده، در تمام طول غیبت او از ۵۵، وظایف تولیدی رئیس خانواده به جز کارهایی که نیاز به تخصص دارند نظیر شخمزنی و بذرپاشی، از زمرة وظایف زنان به شمار می‌رود (ازکیا، ۱۳۷۴: ۱۹۸).

همچنین اطلاعات بخش اقتصاد خانه حاکی از آن است که در کشورهای اسلامی، زنان بسیاری درگیر تولیدات کشاورزی هستند. در پاکستان حدود ۵۰ درصد زنان روستایی کشت و برداشت گندم را بر عهده دارند. در اردن ۶۰ درصد زنان کشاورز مسئول وجین غلات هستند. در نشریه اخبار یونیسف آمده است که حداقل ۵۰ درصد مواد غذایی دنیا را زنان روستایی تولید می‌کنند. در بعضی از مناطق افریقا زنان بالغ بر ۹۰ درصد مواد غذایی را تولید می‌کنند.

بوسرروپ^۱ در مقاله‌ای تحت عنوان «نقش زنان در توسعه اقتصادی» می‌گوید در مناطقی که زمین‌داری خصوصی رایج است: آمریکای لاتین، قسمتهایی از جنوب شرقی آسیا، شمال افریقا و خاورمیانه بیش از ۴۰ درصد کارگران روزمزد را زنان تشکیل می‌دهند (حبیبی، ۱۳۷۵). در ایران زن روستایی در حالی که خانه‌دار است در نگهداری و تعلیم و تربیت کودکان، امور کشاورزی، پرورش دام و طیور و صنایع دستی نقش عمده‌ای دارد. برخی از آنها روزانه ۳ تا ۵

^۱. Boserrup

ساعت و گاهی ۸ ساعت وقت خود را صرف امور صنایع دستی می‌کنند. حدود ۸۵ درصد فعالیتهای دامداری و صنایع دستی در روستاهای توسط زنان انجام می‌شود و آنان در برخی تولیدات کشاورزی و باقی ۱۰۰ درصد حضور فعال دارند.

زنان روستایی و عشایر کشور ما در کلیه امور اقتصادی دارای تلاش بی‌شایه هستند. بیشترین درآمد صنایع روستایی ایران از محل قالب‌گذاری که غالباً وظیفه زنان است، تأمین می‌شود(rafahiyat، ۱۳۶۵: ۱۰-۴).

به طور کلی تصویر زن روستایی در کشور ما تصویری پر تلاش، قانع، صبور و پایدار است(هاشمی ۱۳۷۴: ۳۷). دست‌آوردهای فعالیتهای طاقت‌فرسای زنان، اهرم درآمد زایی خانواده روستایی و بهبود و بهزیستی خانواده است(وثوقی، ۱۳۶۹: ۶۷-۶۳).

جمع بندی نتایج این تحقیقات نشان می‌دهد که نقش اقتصادی اجتماعی زنان روستایی در توسعه انکارانپذیر است و عوامل متعددی در چگونگی ایفای این نقش موثر هستند. به همین جهت ضرورت دارد اطلاعات جامع و درستی از آن در دسترس باشد تا بتوان برنامه ریزی های مثبت در جهت افزایش مشارکت اقتصادی زنان روستایی انجام داد. اگر چه در سایر نقاط دنیا همان طور که اشاره شد، تحقیقات زیادی در خصوص این نقش و عوامل موثر بر آن صورت گرفته است، ولی در ایران با خلاصه تحقیقاتی عظیمی مواجه هستیم.

با توجه به تحقیقات پیشین می‌توان سوالات و فرضیاتی را برای مطالعه نقش شغلی زنان روستایی در ایران مورد توجه و بررسی قرار داد.

سوال اول: انسواع مشاغل درآمد زای زنان در بخش های مختلف اقتصادی روستاهای مورد مطالعه کدام اند؟

سوال دوم: نسبت توزیع این نقش های شغلی در رابطه با متغیر هایی چون سن و وضعیت تأهل زنان چگونه است؟

سوال سوم: تا چه اندازه زنان در انجام این مشاغل درآمد زا آموزش دیده اند و یا نیاز به آموزش دارند؟

فرضیه کلی تحقیق این است که دو عامل سن و وضعیت تأهل بر نوع مشاغل زنان تاثیر گذار هستند و فرضیه فرعی هم این است که زنان در رابطه با مشاغل درآمد زای خود آموزشی دریافت نکرده اند.

روش تحقیق

این پژوهش از نوع پژوهش‌های کاربردی و روش آن توصیفی پیمایشی است. ابزار دستیابی به اطلاعات، از یک طرف مطالعه اسناد و منابع موجود در داخل کشور و سایر کشورهای در حال توسعه بوده است، از طرف دیگر برای توصیف وضعیت اشتغال زنان روستایی و وضعیت آموزش آنان برای مشاغل درآمدهای از ابزار پرسشنامه استفاده گردید. از آنجا که زنان مورد مطالعه در این پژوهش اکثراً بیسواند و یا کم‌سواد بوده و به راحتی قادر به پاسخ دادن به پرسشنامه نبودند، از مصاحبه برای پرکردن پرسشنامه حاوی سوالات بسته استفاده شد.

جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زنان روستایی ۱۰ سال به بالای سه استان گلستان (۳۰۳۱۴ نفر) و گیلان (۴۸۰۸۱۹ نفر) و مازندران (۵۶۰۳۷ نفر) در سال ۱۳۸۱ است و برای نمونه‌گیری از فرمول کرلینجر^۱ استفاده شد (سرایی، ۱۳۷۲) و روش نمونه‌گیری خوشای – تصادفی بکار گرفته شد. بدین ترتیب برای هر استان ۳۸۴ نفر تعیین گردید که به روستاهای جلگه‌ای و کوهپایه‌ای سه شهرستان در هر استان تقسیم گردید و به دلیل مشکلات فراوان آموزش پرسشگران و وضعیت اقلیمی روستاهای مقرر شد در صورت همکاری زنان مصاحبه‌های بیشتری انجام گیرد. در پایان در استان گلستان ۶۴۱ نفر و در استان گیلان ۲۷۷ نفر و در استان مازندران ۴۶۴ نفر مورد مصاحبه قرار گرفتند.

پس از سنجش روایی و پایایی پرسشنامه و جمع‌آوری اطلاعات، با استفاده از رایانه جداول توصیفی و درصدی تهیه گردید و با استفاده از آمار استنباطی (X^2) ارتباط مشاغل درآمدزای زنان روسایی، با ویژگیهای فردی آنان یعنی سن و وضعیت تأهل محاسبه شد.

پرسشنامه تحقیق حاوی سه بخش بود. در بخش اول نوع دسترسی زنان به جاده عمومی، خصوصی، راه‌آهن و نیز وضعیت محل سکونت ایشان به تفکیک جلگه‌ای و کوهپایه ای بودن به عنوان ویژگیهای محل سکونت زنان پرسیده شد. بخش دوم پرسشنامه حاوی مشخصات فردی زنان روسایی و شامل سوالاتی در خصوص سن، وضعیت تأهل (مجرد، متاهل و مطلقه)، سواد، تعداد فرزندان، داشتن درآمد بدون کار، میزان درآمد بدون کار، مالکیت زمین توسط زنان و میزان درآمد حاصل از کار آنها بود.

در بخش سوم پرسشنامه وضعیت شغلی زنان روسایی مورد سوال و بررسی قرار گرفت. در این بخش ابتدا نوع مشاغل زنان مورد سوال قرار گرفت که پس از ورود این اطلاعات با فراوانی و درصد، مشاغل آنها به پنج بخش کاری (خدمات، صنایع دستی روسایی، زراعت و باگبانی، دام و طیور و شیلات و آبزیان) به تفکیک شهرستانهای هر استان تقسیم شد. سپس این مشاغل در بخش‌های کاری پنجگانه به تفکیک سن، وضعیت تأهل و دیگر مشخصات فردی، فصول کاری، میزان مهارت زنان در مشاغل درآمدزایشان، نهاد یا افراد آموزش دهنده به آنان (خانواده، مرrog، مدرسه، سایر روساییان) شرکت آنان در دوره‌های آموزشی، محل دوره آموزشی، علاقه زنان روسایی به مشاغل درآمدزای دیگر، میزان آموزش، فاصله توانمندی آنان در شغل درآمدزای خود، میزان نیاز به آموزش آنان، میزان علاقه آنان به شغل خود، مقدار زمان یادگیری شغل خود، بازار کسب درآمد از شغلشان، همکاری همسران آنها، همکاری خانواده، تمایل به یادگیری شغل پر درآمدتر با استفاده از طیف لیکرت اندازه‌گیری شد. لازم به ذکر است که تعداد زنان شاغل در بخش آبزیان بسیار کم بود. این اطلاعات به تفکیک چهار بخش کاری در روسایهای سه شهر از

هر استان در جداول متعدد تدوین شد. در این مقاله به علت محدودیت فضا و جامع بودن مطالعه اصلی، تنها به ذکر نتایج در رابطه با دو عامل سن و وضعیت تأهل و همچنین نیازهای آموزشی زنان اشاره می شود.

یافته های تحقیق

پژوهش حاضر در روستاهای سه شهر از هر یک از استانهای مورد مطالعه انجام شده است، به این ترتیب که از استان گلستان شهرهای گرگان، گنبد و بندر ترکمن، از استان گیلان شهرهای لاهیجان، رشت، تالش، و از استان مازندران شهرهای ساری، نکا، نوشتر و در هر شهر پنج روستا مورد بررسی قرار گرفت. در مجموع از زنان روستایی چهل و پنج روستا به تعداد ۱۳۸۲ نفر اطلاعات جمع آوری شده که ابتدا یافته های کلی و توصیفی و سپس نتایج آزمون فرضیات ذکر می گردد.

ویژگی های کلی نمونه مورد مطالعه

فروانی آزمودنیها در روستاهای جلگه ای بیشتر از کوهپایه ای بود. روستاهای کوهپایه ای به دلیل وضعیت سخت زندگی و مشکلات گوناگون و اعتقاد به اینکه این سوالات دردی از آنها دوا نمی کند از مشارکت امتناع می ورزیدند. از کل زنان شرکت کننده (۱۳۸۲ نفر)، ۱۳۲۷ نفر سن خود را پاسخ داده اند. میانگین سنی زنان مورد مطالعه ۲۸/۵ سال بود و تعداد زنان متاهل در تمام روستاهای، به جز روستاهای شهرستان بندر ترکمن، از زنان مجرد بیشتر بوده و تعداد اندکی به گزینه مطالقه اشاره نموده اند.

وضعیت سواد با پنج گزینه بی سواد، ابتدایی، متوسطه، لیسانس و بالاتر به این صورت خلاصه شده است. تحصیلات ابتدایی بالاترین درصد، سپس تحصیلات متوسطه و پس از آن بی سواد بودند. در مجموع ۲۸ نفر از زنان دارای مدرک کارشناسی بوده اند.

میزان درآمد بدون کار زنان بسیار اندک بوده و معدودی از آنها در سال ۲۰ هزار تومان و بیشتر درآمد داشته‌اند و بقیه بدون کارکردن درآمدی نداشته و یا کمتر از ۵ هزار تومان در سال بوده است. از اینتو کار کردن در زندگی آنان برای کسب درآمد نقش بسزایی دارد. همچنین در زمینه دارا بودن ملک یا زمین، به جز زنان روستاهای تابعه گرگان و گنبد در استان گلستان و تالش واقع در استان گیلان، اکثریت زنان مورد مطالعه اظهار نموده‌اند که دارای ملک یا زمین می‌باشند.

از دیگر سوالات مطرح شده در قسمت سوم پرسشنامه در مورد میزان بازار کسب درآمد برای مشاغل آنان بود. بسیاری از زنان روستایی معتقد بودند بازار کسب درآمد زیادی در زمینه مشاغلشان وجود دارد. نکته جالب اینکه زنان روستایی شاغل در بخش‌های زراعت و باگبانی و دام و طیور با آنکه از شغل خود رضایت کمی داشتند ولی در مقایسه با سایر زنان از بازار کسب درآمد بیشتری برای مشاغل خود بهره مند بودند که این مساله اهمیت این بخش‌های اقتصادی را در روستاهای بیشتر مشخص می‌کند.

آخرین سؤال پرسشنامه در زمینه میزان تصور زنان روستایی مورد مطالعه از دارا بودن کار درآمدار زنان با توجه به مسئولیت‌های خانه بود. در مجموع یافته‌های حاصل از سه استان مورد مطالعه حاکی از آن بود که اکثر زنان روستایی شاغل در تمام بخش‌های شغلی استانهای گلستان و گیلان معتقد بودند که زن روستایی می‌بایست حتماً دارای کار درآمداری باشد. در استان مازندران به استثناء بخش‌های خدمات و صنایع دستی بیشتر زنان روستایی شاغل در بخش زراعت و باگبانی و دام و طیور معتقد بودند که زن روستایی نباید علاوه بر مسئولیت خانه و خانه‌داری کار درآمد داری داشته باشد.

آزمون فرضیات

بر اساس فرضیه کلی تحقیق رابطه میان سن و وضعیت تأهل با نوع مشاغل درآمدزا مورد بررسی قرار گرفت که نتیجه آن در زیر آمده است.

(۱) رابطه سن و نوع مشاغل درآمدزا زنان روستایی

برای ملاحظه این رابطه ابتدا داده‌های توصیفی مربوط به سن زنان به دو گروه سنی ۱۰ تا ۲۵ سال و ۵۰ تا ۶۵ سال تفکیک و فراوانی و درصد هر گروه در مشاغل چهارگانه تعیین شد. سپس محاسبه آزمون مجدور کا برای نشان دادن این رابطه برای هر استان مجزا محاسبه گردید. جدول ۱، که محاسبه آزمون مجدور کای (χ^2) سه استان در آن خلاصه شده، نشان می‌دهد که در هر سه استان مقدار مجدور کای محاسبه شده (گلستان/۸۴/۵، گیلان/۱۸/۲۲، و مازندران/۸۵/۶۸) از مجدور کای بحرانی ($\chi^2 = ۱۱/۳۶$) در همه موارد با درجه آزادی ۳ و احتمال خطای کمتر از ۱٪ بزرگتر است.

جدول ۱- محاسبه آزمون مجدور کا بر اساس رابطه بین سن و نوع مشاغل زنان روستایی سه استان

احتمال خطای	درجه آزادی	مقدار مشاهده شده	مشخصات آماری آزمون χ^2
			استان
۰/۰۰۰	۳	۱۶/۶۵	گلستان
۰/۰۰۰	۳	۱۸/۲۲	گیلان
۰/۰۰۰	۳	۶۸/۸۵	مازندران

بنابراین فرض صفر رد می‌شود و در نتیجه بین سن زنان روستاهای مورد مطالعه و نوع مشاغل درآمدزا ایشان ارتباط وجود دارد. زنان ۱۰ تا ۲۵ سال این استانها بیشتر در بخش صنایع دستی روستایی و خدمات فعال می‌باشند و زنان سنین ۲۶ تا ۵۰ سال بیشتر در سایر بخشها مشغول به کار هستند.

(۲) وضعیت تأهل و نوع مشاغل درآمدزای زنان روستایی

در مجموع ۱۱۴۲ نفر زن روستایی مجرد و متاهلی که در این پژوهش شرکت نموده‌اند و در چهار بخش شغلی به کار درآمدزا اشتغال داشته‌اند، فراوانی زنان روستایی متأهل (۷۶۱ نفر) به صورت چشمگیری از زنان روستایی مجرد (۳۸۱ نفر) بیشتر بوده است. زنان مجرد بیشتر در بخش خدمات و صنایع دستی فعال بوده‌اند، در حالیکه زنان روستایی متأهل بیشتر در بخش زراعت و باگبانی (۲۹۱ نفر) و صنایع دستی (۲۰۶ نفر) به کار اشتغال داشته‌اند.

جدول ۲-داده‌های توصیفی وضعیت تأهل و نوع مشاغل زنان روستایی شرکت کننده در پژوهش

جمع کل	نوع مشاغل				خدمات	وضعیت تأهل
	دام و طیور	زاراعت و باگبانی	صنایع دستی	کاه علاجی		
۳۸۱	۵	۴۶	۲۰۱	۱۲۹	فراوانی درصد	مجرد
۱۰۰	۱/۳	۱۲/۱	۵۲/۸	۳۳/۹		
۷۶۱	۶۹	۲۹۱	۲۰۶	۱۹۵	فراوانی درصد	متأهل
۱۰۰	۹/۱	۳۸/۲	۲۷/۱	۲۵/۶		
۱۱۴۲	۷۴	۳۳۷	۴۰۷	۲۲۴	فراوانی درصد	جمع کل
۱۰۰	۶/۵	۲۹/۵	۳۵/۶	۲۸/۴		

برای محاسبه رابطه بین وضعیت تأهل و نوع مشاغل زنان روستایی از آزمون مجذور کا برای هر استان و نیز در کل استفاده شد. مجذور کای محاسبه شده ($\chi^2 = ۱۳۵/۵۴$) از مجذور کای جدول ($\chi^2 = ۱۱/۳۴$) با درجه آزادی ۳ و احتمال ۰/۰۱ بزرگتر است و این نتیجه حاصل می‌شود که بین فراوانیهای مشاهده شده و فراوانیهای مورد انتظار تفاوت معنی‌داری وجود دارد و می‌توان استنباط نمود که در کل بین وضعیت تأهل زنان روستایی شرکت کننده در این پژوهش و اشتغال آنان به مشاغل درآمدزا رابطه وجود دارد، بدین ترتیب که زنان متأهل در مشاغل مربوط به کشاورزی بیشتر از زنان مجرد فعالیت دارند.

آخرین سوال در قسمت وضعیت شغلی این بود که در صورت متأهل بودن، همسرشان تا چه میزان در فراغیری کارشان با آنان همکاری می‌نمایند. از نکات جالب آنکه همسران زنان روستایی شاغل در بخش زراعت و باغبانی، دام و طیور در مقایسه با سایر بخش‌های شغلی بیشترین میزان همکاری را داشته‌اند. علت این همکاری از آنجا ناشی می‌شود که اکثر کارها در زمینه زراعت و دام در روستا مربوط به زنان بوده و در حقیقت زنان روستایی در این مشاغل نقش کلیدی را ایفاء می‌نمایند و همکار همسرانشان محسوب می‌شوند.

از اینرو نه تنها فراغیری موارد مربوط به کارشان ضرری به همسرانشان نمی‌زند، بلکه از نظر اقتصادی می‌تواند سود سرشاری نصیب خانواده بنماید و در نتیجه همسران این زنان مخالفتی در این زمینه ندارند. اما در مورد زنان مجرد و همکاری خانواده با آنها نتایج به دست آمده حاکی از آن بود که اکثر زنان روستایی شاغل و مجرد در تمام بخش‌های شغلی اظهار نموده بودند که خانواده در به دست آوردن شغل درآمددارشان با آنان همکاری زیاد یا بسیار زیادی داشته‌اند.

(۳) نیازهای آموزشی مشاغل درآمدزای زنان روستایی

فرضیه فرعی پژوهش این بود که زنان در رابطه با مشاغل درآمدزای خود، آموزشی دریافت نکرده اند. برای بررسی این مساله، نیازهای آموزشی مشاغل درآمدزای زنان روستایی یکی از سوالات پژوهشی در فصل اول بود. در حقیقت پژوهشگر در صدد آن بود که دریابد زنان روستایی در زمینه مشاغلی که در آن فعالیت می‌نمایند تا چه اندازه آموزش دیده اند، چه چیزهایی را نمی‌دانند و نیازمند به یادگیری آن هستند. با توجه به اینکه زنان روستایی شرکت‌کننده در پژوهش در سه استان شمالی کشور ساکن بوده‌اند تا حدودی دارای مشاغل و نیازهای آموزشی مشترک هستند.

از جمله سوالات پژوهش در مورد دوره آموزشی و محل دوره‌ها بود که تعداد کمی به آنها پاسخ داده بودند و این بیانگر فقدان چنین دوره هایی و در نتیجه عدم حضور زنان روستایی در آن بود. نتایج نشان می‌داد تعداد اندکی در دوره خیاطی و در درجه دوم در دوره آموزشی قالی‌بافی و نیز در دوره آرایشگری شرکت کردند. ولی هیچیک از زنان روستایی گزارش ندادند که در زمینه زراعت و باغبانی، دام و طیور و یا شیلات و آبزیان دوره‌ای را طی کردند.

محل برگزاری دوره‌ها، که در سوال دیگری آمده بود، را اکثرًا مراکز استانها ذکر کرده بودند و تعداد اندکی نیز در محل زندگی خود و برخی نیز در مراکز خصوصی آموزش دیده بودند. تعداد کمی از پاسخ‌گویان آموزشها را کافی قلمداد کرده و اکثراً به فاصله بین مهارت آنها در شغلشان با دیگر افراد سرآمد اشاره می‌کردند. با توجه به اینکه تنها تعداد اندکی (۱۱۵ نفر) از زنان روستایی شاغل به این دسته از سوالات پرسشنامه پاسخ داده‌اند، یافته‌های حاصل به صورت کلی در جدول ۳ آورده شده است.

جدول ۳: فراوانی و درصد نیازهای آموزشی زنان روستای شرکت‌کننده در پژوهش در هر یک از مشاغل

نوع شغل	نیازهای آموزشی	فراوانی	درصد فراوانی	درصد معابر	دورصد تراکمی
آرایشگری	رنگ کردن مو	۲	۰/۱	۱/۷	۱/۷
	درست کردن مو	۲	۰/۱	۱/۷	۳/۴
	گریم کردن	۵	۰/۴	۴/۳	۷/۷
خیاطی	الگو	۶	۰/۴	۵/۲	۱۲/۹
	مدل	۳	۰/۲	۲/۶	۱۵/۵
	دور دوزی	۱	۰/۱	۰/۹	۱۶/۴
	گلدوزی	۴	۰/۳	۳/۵	۱۹/۹
	چرخکاری	۱	۰/۱	۰/۹	۲۰/۸
	دوختن کت	۳	۰/۲	۲/۶	۲۳/۴
	برش زدن	۳	۰/۲	۲/۶	۲۶
	ساده‌دوزی	۲	۰/۱	۱/۷	۲۷/۷
	پس‌دوزی	۱	۰/۱	۰/۹	۲۸/۶
	کلفت‌دوزی	۳	۰/۲	۲/۶	۳۱/۲

۱۶۴ پژوهش زنان، دوره ۳، شماره ۱، بهار ۱۳۸۴

نوع شغل	نیازهای آموزشی	فراوانی	درصد فراوانی	درصد معنیبر	درصد تراکمی
مغازه داری	حسابداری	۵	۰/۴	۴/۳	۳۵/۵
کارمندی	کار با کامپیوتر	۱	۰/۱	۰/۹	۳۶/۴
تزریقات	ترزیریق وریدی	۲	۰/۱	۱/۷	۳۸/۱
لحفادوزی	نقش انداختن	۱	۰/۱	۰/۹	۳۹
گلسازی	میوه های حجمی	۱	۰/۱	۰/۹	۳۹/۹
	تابلو زدن	۲	۰/۱	۱/۷	۴۱/۶
	آشنایی با وسایل	۳	۰/۲	۲/۶	۴۴/۲
مکرومه بافی	مرور اید زدن	۱	۰/۱	۰/۹	۴۵/۱
قالاب بافی	روتختی	۲	۰/۱	۱/۷	۴۶/۸
قالی بافی	به کار انداختن دار	۳	۰/۲	۲/۶	۴۹/۴
	خواندن نقشه	۱۴	۱	۱۲/۲	۶۱/۶
	انداختن نقش	۳	۰/۲	۲/۶	۶۴/۲
کتف بافی	جاگلدانی	۱	۰/۱	۰/۹	۶۵/۱
گلیم بافی	نقش انداختن	۱	۰/۱	۰/۹	۶۶
کشاورزی	طریقه داشت و برداشت	۵	۰/۴	۴/۳	۷۰/۳
	طریقه کاشت	۱۰	۰/۷	۸/۷	۷۹
	طریقه سپاهشی	۸	۰/۶	۷	۸۶
دامداری	نگهداری دام	۲	۰/۱	۱/۷	۸۷/۷
	تهیه لبیات	۳	۰/۲	۲/۶	۹۰/۳
	ازدیات دام	۱	۰/۱	۰/۹	۹۱/۲
مرغداری	آشنایی با بیماری	۳	۰/۲	۲/۶	۹۳/۸
	واکسیناسیون	۶	۰/۴	۵/۲	۹۹
	آشنایی با نوع تغذیه	۱	۰/۱	۰/۹	۱۰۰
بدون پاسخ		۱۲۶۷		۹۱/۷	
جمع کل		۱۳۸۲		۱۰۰	

نتیجه گیری

میزان درآمد اکثر زنان روستایی بدون کارکرد بسیار ناچیز (کمتر از پنج هزار تومان در سال) بوده است، از این رو کار کردن در زندگی آنان برای کسب درآمد نقش بسزایی را ایفا می‌کند. میزان درآمد سالیانه اکثر زنان روستایی این سه استان بالای بیست هزار تومان بود و این امر نشان می‌دهد که زنان نقش زیادی در تولیدات کشاورزی، دامپروری و صنایع دستی داشتند و تعداد زیادی در بخش خدمات مشغول بکار بودند. این یافته با گزارش سازمان ملل متحد (سال ۱۹۹۲) در سایر کشورها هم‌آهنگ و همسو می‌باشد که این نتایج نیاز به آموزش زنان را بیشتر نشان می‌دهد. با توجه به رابطه سن و تأهل زنان با مشاغل آنها نیز این نتایج مورد تأکید بیشتر قرار می‌گیرد. این پژوهش همچنین نشان داد که تفاوت ساختار درآمد نواحی روستایی، متأثر از نحوه توزیع و نوع اشتغال زنان روستایی بود و بیشتر از ویژگیهای فردی زنان همچون سن و وضعیت تأهل ناشی می‌شود.

مهمنترین نتیجه ناشی از یافته‌های این پژوهش در زمینه نیازهای آموزشی مشاغل درآمدزای زنان روستایی است. هرچند تعداد کمی از زنان به شرکت در دوره‌های آموزشی مشاغل مختلف اشاره کرده بودند و این امر نشان دهنده این بود که آموزشی نداشته‌اند، ولی بیشترین نیازهای آموزشی خود را در زمینه‌های مختلف بیان کرده‌اند. به طور مثال در رشته خیاطی نیازمند فرآگیری الگو، گلدوزی، مدل، دوختن کت، برش زدن، کلفت‌دوزی، ساده‌دوزی، دوردوزی، پس‌دوزی و چرخکاری اشاره کرده‌اند. به همین ترتیب در سایر رشته‌ها مانند قالیبافی، مرغداری، آرایشگری، گلسازی، دامداری و انواع کاردستی، زراعت، باگبانی، با جزئیات بیان داشتند. نتیجه مهم اینکه زنان روستایی در تمام زمینه‌ها نیاز به آموزش دارند.

پیشنهادها

► با توجه به درآمد کم زنان روستایی می‌بایست نهادها و سازمانهای ذیربطی همچون وزارت آموزش و پرورش، وزارت جهاد کشاورزی، و سازمان صنایع دستی عهده‌دار آموزش زنان روستایی گردند و با تمرکز زدایی آموزش‌هایی را به آنها ارائه دهند که مورد نیاز مشاغل درآمددار باشد.

► بر اساس یافته‌های پژوهش اکثر زنان شاغل در این سه استان در تمام بخش‌های عنوان شده، بخصوص زراعت و باگبانی، دام و طیور و شیلات و آبزیان نیاز به آموزش دارند. از این‌رو می‌توان دوره‌های آموزش ویژه زنان روستایی را در فضولی که دارای مشغله کاری کمتری هستند، ارائه نمود. این دوره‌ها باید با توجه به سن و میزان سواد آنها بوده و برنامه‌ها طوری تدوین شود که احساس بیهودگی و دل‌زدگی نکنند و حتی الامکان به صورت عملی برگزار شود تا فهم مطلب راحت‌تر بوده و موجب کارایی بیشتر آنها شود. آموزش دوره‌های سوادآموزی عملی برای تعداد زیادی زنان شاغل و بیسوان در اولویت قرار گیرد.

منابع

ابریشمی، حمید(۱۳۷۵) اقتصاد ایران، تهران: علمی و فرهنگی.

ازکیا، مصطفی(۱۳۷۴) مقدمه‌ای بر جامعه‌شناسی توسعه روستایی، تهران: اطلاعات.

تولسلی، غلامعباس(۱۳۷۶) جامعه‌شناسی کار و شغل، تهران: سمت.

حاجی‌زاده میمندی، مسعود(۱۳۷۷) «جامعه‌شناسی کار»، مجموعه متون آموزشی، ش ۲۰، صص ۱۷ و ۱۸.

حربی‌بی، پریسا(۱۳۷۵) بررسی پایگاه و نقش زنان روستایی در نشریه اقتصادی – اجتماعی جهاد سالهای ۱۳۷۱-۱۳۷۲، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.

رافاهیت، هوشنسگ(۱۳۶۵) «نقش زنان در توسعه کشاورزی در مناطق روستایی ایران»، مرکز مطالعات و تحقیقات روستایی و اقتصادی کشاورزی، صص ۱۰-۴.

سرابی، حسن(۱۳۷۲) مقدمه‌ای بر نمونه‌گیری در تحقیق، تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها.

صالح‌نسب، غلامحسین(۱۳۷۸) «نقش زنان در توسعه کشاورزی، سازمان فاتح»، مجله جهاد، ش ۳. عظیمی، حسین(۱۳۷۱) اقتصاد ایران، تهران: نشر نی.

فاجرلیند، اینچمار(۱۳۷۰) تعلیم و تربیت و توسعه ملی، ترجمه سیدمهدي سجادی، تهران: تربیت. لهسایی‌زاده، عبدالعلی(۱۳۷۴) «بررسی جامعه‌شناسی نقش زنان در کشاورزی ایران»، فصلنامه اقتصادی کشاورزی و توسعه، س ۳، بهار.

نیک‌اخلاق، علی‌اکبر(۱۳۵۸) مقدمه‌ای بر جامعه‌شناسی روستایی در ایران، تهران: پژوهشکده علوم ارتباطی و توسعه ایران.

وثوقی، منصور(۱۳۶۹) جامعه‌شناسی روستایی، تهران: کیهان.

هاشمی، مریم السادات(۱۳۷۴) بررسی نقش اقتصادی - اجتماعی زنان روستایی در تولید قالی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد علوم اجتماعی دانشگاه تهران.

Ahmen (1985) Technology and rural women: Conceptual and economical georgicall and unwin, London.

Arriayada, Irmo (1989) "Unequal Participation by women in the working world", CEPAL Review, No. 40, United nation.

Banerjee (1985) women's work and Discrimination, New Dehli, P: 148.

Berdeyve, Ramirez and Deadom (2001) "Rural Nonform Employment and Income in Chile", World Development, No. 3, p: 411-425.

Dellenbarge, A.Z (1988) "An Analysis of industrial and occupational stratification in rural market areas", the Louisiana state university and agricultural mecanical co.

- Desai, N. and kyshnaraj, M.** (1981) *Women and society in India*, Ajanta Publications: Dehli.
- Dixon and Anker** (1988) "Assessing Womens's economic contribution to Development", I.L.O.: Geneva.
- Ericsson, Tom** (2001) "Women, family and small business in late nineteenth century Sweden", *the history of the family*, No. 6, pp: 225-239.
- Fliescher and Applebam** (1992) "Spatial Differences in the labour participation of married women: the case of Isroeb's perpheral areasin", *Rurd studies*, Vol. 8, No.
- Gasson, R.** (1988) "Changing Gender Roles", a workshop report in sociology of ruralist, Vo.XX.
- Geister, Waters and Edic** (1985) "The charying structures of female agriculture and owenership", *Rural sociology*.
- Hanger and Moris** (1973) "Women and household economy", in chambers (eds) Mua: *an irrigated rice settle ment in Kenya*.
- Lanjouw, P.** (2001) "Nonform Employment and poverty in Rural Elsalvador", *World Development*, Vo. 29, No. 3, pp: 529-547.
- Leonard, M.** (2001) "Old win in new 130 tales? Women working inside and outside the household, *Women's studies International forum*, Vol, 24(1), pp: 67-78.
- Lichter, D.** (1988) "The underdevelopment of American women", *Rural studies*, Vol. 5, pp: 199-208.
- Limpaman** (1989) *Gender & Power*, Englewood cliffis, new jersey.
- Lipman** (1984) "Community – Level Population Policy, An Explanation", *Population and Development Review*, Vol. 1(1), PP: 1-2.
- Mead, Witkowski, Gault & Hartman** (2001) "The influence of Income, Education, and work status on wemen's well being", *women's Health Issues*, Vol. 11, No. 3, pp: 160-172.
- Mukerji, A.** (1981) "Women workers of India", *case study of Market symtentation*, I.L.O.: Geneva.

شناسایی مشاغل درآمدهای زنان روستایی ۱۶۹

Palmer (1977) "Rural women and the basic needs approach to development", *international labour review*, Vol. 115(1), pp: 97-101.

Tigges, Leonn and Rosenfield R. (1987) "Independent farming", Correlates and consequences for women and men in Rural sociology, VOl. 52(3), pp: 345-346.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی